

Quae de Nerone Cl. Druso Germanico castrant.

no. 20.

Natus vir hic nostra aeque ac civium suorum memoria dignus a. u. c. DCCXV e gente Claudiorum ex Sabinis ortus, aliquamdiu praenomine Decimus, post Nero (linguae Latinae fortis s. strenuus) appellatus est. Patre utro est Tib. Cl. Nerone patricio, qui a C. Caesare factus quaestor postea pontifex triumviris inter se de imperio certantibus in Siciliam Achaiamque profectus Denique Romam rediit, ubi diem obiit supremum. Mater in historia Romana notissima Livia Drusilla e familia florente et si plebeia, primo supra nominato Tiberio Cl. Neroni, deinde Caes. Augusto nupsit. Erat quoque Druso frater Tiberius ille Caesar, cum quo una nomen imperatorium accepit. Ceterum cognomen Drusum ortum ab duce quodam hostium Draupo necato, agnomen vero Germanici a rebus in Germania gestis, Suetonius affert. Quae de eius nativitate narrat Suetonius in Augusti vitae cap. LXIII et Claudii cap. I. initio legenti mihi obscuriora videbantur, dicit ex eodem loco priori: „Augustum ex Livia liberos non tu-

[Lindbladt]

[1824]

"lisse cum maxime cuperet, atque infantem conceptum
"immaturum esse editum", adeoque non vitalem: hinc ve-
ro "Liviam gravidam Augusto nuptam intra mensem
"tertium peperisse Drusum". Sed illustrantur, mea opinione,
si verbis "intra mensem tertium peperisse Drusum" scilicet
a Cl. Nerone conceptum, post intelligitur "postquam nup-
serat Augusto."

Drusus quaestori factis adiunctus est frater Tiberius a vi-
tricio ante IV annos ex Asia regresso, ut una cum eo bel-
lum Racticum gereret. Racti enim cum sociis Vindeliciis
Galliam togatam hostiliter ingressi, quamquam a Druso
repulsi ab Italia, attamen non omnino subacti recedere
haud desierunt Italiae fines. Hic Drusus firmatus
fratre cum quo diviserat exercitus partes, hostium plu-
rimas urbes atque castella aggressus oppugnavit, ipsosque
sub iugum misit. Deinde in Galliam profectus ab eorum
motus ortos composuit. Tumque ei ara dedicata instrue-
batur apud confluentem fluminum Rhodani et Araris (hodie
Rhône et Saône), creatusque sacerdos privatus cui nomen
erat C. Julius Verecondaridubius, ex Aeduis in Gallia belgica

77
habitantibus. A. U. DCCXLI iterum belli in Germania geren-
di summa est ei allata, rebusque compositis in Gallia,
statim ad cisrhenanum exercitum. Tum civitates
inimicas cis Rhenum habitantes perdomuit, atque Rhe-
no trajecto populos trans flumen sitos Sicambros et
Bructeros vicit, item Frisios quibus tributum modicum
bonum pellium imposuit. Affuere in his bellis tribu-
ni fortissimi Senectius et Anectius ex civitate Nerviorum.
Perdomitis populorum VIII, qui erant Ulpeter, Tencheri, Che-
ruodi, Catti, Racti, Vindelici, Sicambri Bructeri, quibusque
accessere Frisii, Suevis regem Vannium constituit. Erat
Drusus omnium Romanorum ducum primus qui co-
naretur oceanum borealem navigare, quem in usum
a. u. DCCXLIX alveum ab Rheno usque ad Italiam
(hodiernum Yssel) fieri iussit, quem aqua ex Rheno
aggere in ripa sinistra imposito implevit, ut ita legio-
nes in sinum Batavicum (nostrum Zuider-Zee) atque
hinc in mare Germanicum reherentur. Torsis huius no-
mina fuisse Drusinae Suetonius narrat, in Claud. 1.

Fuerat vero biennium post belli Praetici initium Romae,
atque idcirco Praetor creatus, vere sequenti in Germaniam
redit, ubi populorum plurimum victor usque ad flu-
men Visurgim penetravit atque castra plurimis in
locis aedificavit. Mirandam propterea Suetonius moram
in hostes itineris Drusi, quippe qui a mulieris barba-
rae speciei humana ampliore prohiberetur, quominus ul-
tra tendere conaretur. Populus Romanus viro pro
se tantum nilo repensare beneficia cupiens flagi-
tavit ut evans Drusus urbem intraret darenturque
ei triumphalia insignia; simul vero Proconsul dice-
^{drus est} batur. Exercitus Caesare etiam aegre audiente ut impe-
ratoris nomine Drusus diceretur postulavit. Consul-
tum inivit a. u. DCCXLV ante Chr. LX expeditoque
corpore exercitum in Germania, cum quo usque ad Al-
bin progressus, trajiciendi locum non habebat. Atta-
men imminente hieme tropaea statuit in fluvii ripa
ut indicent metam quam contigerant Romani. In

78
regressu autem ad Athenum obiit ex crucis fractura
ab equo illapso, per dies XXX aegritudine affectus, atque
aetatis suae anno XXX. Est quidem alia etiam mor-
tis causa allata a Suetonio a nonnullis tradita; Pru-
tum scilicet ab Augusto suspitione commota e provin-
cia vocatum atque cunctantem veneno sublatum esse:
quae vero ipse argumentis hand parvi momenti quae
inferius occurrent refutavit. Nominatus est campus
inter Albin et Salam fluvios in quo Drusus exspiravit:
"foederatus" i. e. calamitosus. Mortui corpus maxi-
ma pompa a primoribus municipiorum coloniarumque
sequentibus Augusto Vicinum usque atque Tiberis Romam
devectum est. Amatum ab plurimis fuisse videri licet,
cum ipse Caesar asperissima hieme funus sequeretur neque
decedens pedibus simul urbem ingrederetur. Deinde lecto
maiorum imaginibus ex Claudia stirpe Liviaeque circum-
positis, defleto mortuo in foro quum a vitrico Caesare Au-
gusto pro rostris laudaretur, plurimisque ei honoribus

additis, conditus est in Campo Martio in C. Julii tumulo,
cui elogium ab Augusto composuit infulpere. Post in
eius honorem exercitus exstruit tumulum apud quem de-
currere solebant postea milites quotannis diu festo: creditur
que tumuli inventa esse vestigia in nomine loci qui
vocatur „Drusiloch“ idem ac „Drusi locus“. Instruere etiam
senatu optante arcum marmoreum tropaeo decoratum in
via Appia. Ceterum locum Drusenheim in Alsatia ad no-
men Drusi nominatum inveni, quod aliquando castra
illuc popuerat.

Animum Drusi excelsum fuisse ex omnibus constat.
Ab Augusto tantopere erat dilectus, ut ille defunctum
laudans deos precaretur, „similes ei successeurs suos
„facerent: sibi que tam honestum aliquando exitum da-
rent, quam illi dedissent;“ laboransque in lecto in vitae
momentis supremis de valetudine Livillae Drusi filiae
percontaretur. Fratri Tiberio etiam carum fuisse con-
stat, quamquam ille postea odium adversus fratrem de-
textit. Populi in eum favor magnus atque memoria
duravit usque ad filii Germanici tempus, quorum causae

49
acceperit fortassis Drusi optatum restituendae reipublicae: e-
tiam si brevibus illo tempore populi Romani amoribus de
prospero in Druso favore dubitari poterat. Cum animo
non minus glorio quam civili conjunxit virtutes plenasque
et bellicas in operibus et in rebus civilibus. Morum adver-
sus alienos dulcedinem observantiamque erga amicos ini-
mitabilem laudat Velleius. Corporis forma simillimus e-
rat fratri. Drusi uxori, Antoniae minori, honores maximos
decrevit nepos Caligula Germanici filius; attamen postea
cum mortis ei causam moribus suis perversis attulisset,
mortuae honorem nullum habuit, nisi ut e frictorio cum
cremaretur illius corpus adspiceret. Ex Antonia nator reliquit
liberos tres: filiam Livillam nuptam patrueli Druso Tiberii filio
atque patre tali dignissimo filios duos, quorum alter Germani-
cus notissimus patri haud dissimilis ni major praestitum
Drusorum virtutem propagavit, alter Claudius imperator fa-
tus rerum Romanarum gubernaculum tractavit.

Haec erant quae exponere conatus de viro illo maximo
exhibere potui; quae nisi periti essent fontes duo praecipui,
Livii Patavinus lib. CXXXVI usque ad CXL, et ab Augusto
scriptum vitae Drusi curriculum (Sueton. Claud. l.) haustus ex

his uberiora fuissent. Sunt vero loci a me adhibiti: Suetonius,
Octavianus cap. XCIX. Tiber. cap. IV. VII. 2. Claud. I. Saciti Annal.
lib. I cap. III. XXXIII. lib. II cap. XLI. lib. III. cap. V. lib. IV. cap. LXXII.
lib. XII. cap. XXIX. lib. XIII. cap. LIII. Strabo pag. 206. Vellejus
Paterculus lib. II. cap. XCV. XCVII. item Allegumius Brüßgen
Real-Encyclopädie, "et: Bergströfers Hand- & Wörterb."